

**ДО Г-Н РУМЕН РАДЕВ
МИНИСТЪР НА ЕНЕРГЕТИКАТА НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

СТАНОВИЩЕ

от Българска фотоволтаична асоциация, ЕИК: 175801326

Относно: Процедура за финансиране на инсталации за производство на електроенергия от слънце и вятър, със съоръжения за съхранение от Националния план за възстановяване и устойчивост

УВАЖАЕМИ Г-Н МИНИСТЪР,

Във връзка с обявената за обществено обсъждане процедура за финансиране на инсталации за производство на електроенергия от слънце и вятър със съоръжения за съхранение от Националния план за възстановяване и устойчивост, представяме на Вашето внимание становището на Българска фотоволтаична асоциация (БФА) с коментари и препоръки по следните аспекти от процедурата.

I. По документ „УСЛОВИЯ ЗА КАНДИДАТСТВАНЕ за получаване на безвъзмездни средства по процедура чрез подбор за изпълнение на инвестиции от крайни получатели“

1. По т. 9 „Минимален и максимален размер на безвъзмездното финансиране за конкретно предложение за изпълнение на инвестиция“

В т. 9 е предвиден максимален размер на финансиране за предложение – 53 785 300 лева. Предлагаме максималният размер на заявеното безвъзмездно финансиране по всяко индивидуално предложение на даден кандидат за изпълнение на инвестиция по процедурата, да бъде определен на 58 674 900 лева, който е левовата равностойност на 30 млн. евро, съгласно изискванията на Регламент на Комисията (ЕС) № 651/2014. По този начин ще се внесе уточнение, предвид различните суми, посочени като максимален размер на безвъзмездното финансиране по т. 8 и т. 9 (според т. 8 максималният размер на безвъзмездното финансиране е 30 млн. евро (58 674 900 лева), докато според т. 9 максималният размер на финансиране за предложение е 53 785 300 лева (27.5 млн евро).

С оглед на гореизложеното, предлагаме сумата на максимален размер на финансиране за предложение да се коригира на 58 674 900 лева.

2. По т. 10 „Процент на съфинансиране“

В т. 10 е определен максимален интензитет на безвъзмездното финансиране за Кандидата „до 50% от допустимите разходи, но не повече от 1 075 706 лева за 1 MWAC (капацитет за съхранение)“. Считаме, че текстът поражда противоречие с цялостната документация по процедурата, а именно: съгласно таблицата на стр. 7-8 от документ „Условия за кандидатстване“, финансирането, което е определено по програмата, е в размер на 265 372 950 лева, което следва да финансира 150 MWAC мощност, следователно на 1 MWAC мощност се полагат 1 769 153 лева.

Посочената стойност от 1 769 153 лева е реално равна на 50% от допустимите разходи, т.е. допустимите разходи следва да са равни на 3 538 306 лева. Според поясненията на т. 14.2, същата сума (1 075 706 лева) се определя като "пределната стойност" на допустимите разходи (от които следва да се финансират не повече от 50%), което създава известно противоречие и е нужно да се изясни. Според нас е необходимо ясно да се дефинира максималната сума на финансиране.

Считаме, че в обхвата на допустимите разходи, съгласно т. 14.2. („Допустими разходи“) се включват разходите за връзка с мрежата (инвестиция в подстанция на високо напрежение, подобрения на мрежата на независимия преносен оператор – ЕСО ЕАД и т.н., необходими за осъществяването на присъединяването), както и разходи за присъединяването на съоръжението за съхранение към ВИ генератора или съответната уредба за присъединяване към трансформаторната станция, вкл. и трансформаторната станция и комуникационното оборудване, необходими за функционирането му. Съоръжението за съхранение обикновено включва собствена трансформаторна станция и комуникационно оборудване и без тях не може да функционира и да се управлява. Разходите за присъединяване при един средно голям обект са значителни и следва да могат да бъдат признати като допустими. Видно от т. 14.2., подточка 5) в „Допустими разходи“ са включени и „разходи за изграждане на присъединителни съоръжения и присъединяване към мрежата“, затова считаме, че по този въпрос следва да има подходяща формулировка, която ясно и точно да определя обхвата на допустимите разходи.

Считаме, че е разумно и обосновано въвеждането на по-висок праг на финансирането, включително интензитетът на помощта да достигне 100% финансиране. Подобно предложение намира опора в правната възможност по чл. 41, параграф 10 от Регламент (ЕС) № 651/2014 - „Интензитетът на помощта може да достигне 100% от допустимите разходи, когато помощта се предоставя в рамките на конкурентна тръжна процедура, която отговаря на всички условия по долу, както и на тези, определени в чл. 2, точка (38).“ Аргументите в подкрепа на подобно предложение са свързани основно с високата цена на съоръженията за съхранение на електрическа енергия, в световен мащаб, при тенденция нивата на цените да се задържат на тези равнища поради голямото търсене и ранния стадий на въвеждане на такива съоръжения в експлоатационни условия. Повишаване на интензитета на помощта, предоставена чрез конкурентна тръжна процедура, включително финансиране на 100% от допустимите разходи, би осигурило по-голям брой кандидати в съответната процедура и постигане на по-добри условия за банково финансиране на комбинирани проекти: на генерираща мощност и на съоръжението за съхранение към същата, особено като се има предвид, че съоръжението

следва да поеме поне 75% от енергията, която съхранява от пряко присъединения енергиен обект за производство на енергия от ВИ на годишна база и не би могло да предоставя други услуги на пазара на електрическа енергия.

С оглед на гореизложеното, предлагаме:

1. максималният интензитет на безвъзмездното финансиране да бъде определен до 100 % от допустимите разходи, но не повече от 1 769 153 лева за 1 MWAC (капацитет за съхранение). Максималният предвиден размер се отнася към размера на финансирането, а не към размера на допустимите разходи;
2. допустимите разходи да включват разходите за връзка с мрежата (инвестиция в подстанция на високо напрежение, подобрения на мрежата на ЕСО и т.н., необходими за осъществяването на връзката) и разходите за присъединяването на съоръжението за съхранение към ВИ генератора или съответната уредба за присъединяване към трансформаторната станция, вкл. и трансформаторната станция и комуникационното оборудване, необходими за функционирането му.

3. По т. 11 „Допустими кандидати“

В т. 11 са регламентирани критериите за допустимост на кандидатите. Стандартно е изискването кандидатите да са търговци по смисъла на Търговския закон и да са регистрирани по реда на Закона за Търговския регистър и Регистъра на юридическите лица с нестопанска цел. Нужно е и да са регистрирали надлежно информацията за своите действителни собственици по Закона за мерките срещу изпирането на пари, освен ако попадат в изключенията.

В същото време, обаче, в подточка 3) се въвежда изискване кандидатите да разполагат с определени активи, което изискване може значително да стесни кръга на компаниите, които иначе биха проявили интерес към процедурата, още повече, че според документите тя е насочена към микро, малки, средни и големи предприятия. Според посоченото изискване, кандидатите трябва да имат самостоятелно или чрез своя(те) акционер(и) минимална кумулативна нетна стойност от:

- 10 млн. евро (или равностойността им в друга валута) за проекти с планиран капацитет между 2 и 5 MW;
- 40 млн. евро (или в друга валута) за проекти с планиран капацитет от 5 MW до 20 MW;
- 60 млн. евро (или в друга валута) за проекти с планиран капацитет над 20 MW.

Не е посочено какво се включва в "кумулятивна нетна стойност" - обща инвестиция, балансова стойност на проект, пазарна собственост на проекти, и т.н., поради което е необходимо уточнение за какъв конкретен параметър става въпрос. В допълнение, следва да се преформулира изразът чрез „своите акционери“, тъй като същият е валиден само и ако кандидатът е акционерно дружество. А съгласно документацията в процедурата може да участват търговци по смисъла на ТЗ (т.е. всички възможни форми на търговец – всички предвидени форми на юридически лица по ТЗ, включително еднолични търговци).

Така формулирани изискванията към кандидатите, може да се направи извод, че се допускат до участие търговци само за изграждане на генериращи обекти с мощност над 2 MW. Считаме, че подобно ограничение е необосновано и дискриминационно и следва по безспорен начин да се визираща, че до участие в процедурата да се допуснат и кандидати, които изграждат ВИ генератори с мощност по-малка от 2 MW.

Във връзка с допустимостта на кандидатите и максималния интензитет на помощта, която може да бъде предоставена на кандидат и с оглед избягване на противоречиво тълкуване, считаме, че е удачно изрично да се визираща, че евентуално получаване на премии по смисъла на чл. 36и от ЗЕ не попада в кръга на помощите, които се отчитат и посочват в декларацията за държавните помощи (стр. 12 от Условищата за кандидатстване).

С оглед на гореизложеното, предлагаме:

1. изискването към активите да бъде 3-4 пъти по-ниско от посоченото. Също така да се разрешат различни акционерни структури;
2. минималната кумулативна нетна стойност, която кандидатите трябва да имат самостоятелно или чрез своя(те) акционер(и)/съдружници, да бъде равна на исканата сума за финансиране. По този начин ще има и коректив - кандидатът ще прецени дали ще поиска размер на финансиране в съответствие с активите, с които разполага;
3. да се разпишат текстове, позволяващи в процедурата да участват кандидати, които изграждат или предвиждат да изграждат ВИ генератори с мощност под 2 MW, като в подточка б) на т. 13.1. да отпадне изискването съоръжението за съхранение да не бъде по-малко от 1 MW (както и във всички други свързани документи по процедурата);
4. изрично да се уточни, че получаването на премия по чл. 36и от ЗЕ не съставлява държавна помощ, подлежаща на деклариране в Декларацията за държавни помощи.

Като част от от критериите за допустимост в подточка 4) от т. 11 е залегнало задължение за ангажиране на „технически ръководител“, който да е работил по еквивалентен проект. С оглед възможността тази дейност да се изпълнява и от юридически лица, считаме, че това следва да намери отражение в изискванията. В допълнение, следва изрично да се има предвид, че подобни проекти за комбинирани обекти (ФТЕЦ и ВяЕЦ със съоръжения за съхранение) са единични, което прави поставеното условие невъзможно за изпълнение.

С оглед на гореизложеното, предлагаме подточка 4) да придобие следната редакция: „да са ангажирали технически ръководител (физическо или юридическо лице) на интегрирания проект“.

4. По т. 13 „Дейности, допустими за финансиране“

Съгласно предвиденото в т. 13.1, I., 4) компонента за съхранение в годишен аспект трябва да поеме поне 75% от енергията, която съхранява от пряко присъединения енергиен обект за производство на енергия от ВИ, на годишна база. Практически, това ще доведе до съхранение почти изцяло на собствена енергия (произведена от генериращата мощност). Считаме, че подобно ограничение ще направи невъзможно подобно съоръжение за съхранение да предоставя услуги на независимия енергиен оператор, с оглед управлението на небалансите на енергийната система. Участието на съоръженията за съхранение при балансиране на енергийната система е приоритетно, с оглед намалението на балансиращи мощности.

В допълнение, подобно изискване поставя в по-добра позиция системи за съхранение, свързани с постоянен ток. Системите за съхранение, свързани с променлив ток биха имали по-ниска ефективност. Т.е. кандидатите ще бъдат принудени да ограничат избора на производители на съоръжения за съхранение до определени производители, като изключат такива, които разработват и предлагат на пазара само системи, свързани с променлив ток. Считаме, че този въпрос се нуждае от допълнително изясняване и корекция с оглед възможностите, които се предоставят от Регламент (ЕС) № 651/2014г.

Съгласно предвиденото в т.13.1, I., 4), буква б), е въведено изискване, когато компонентата съхранение се добавя към компонента производство на енергия, строителството на производствения обект да е започвало след 1 февруари 2020, но същият да не е въведен в експлоатация преди подписване на договора за финансиране. Считаме, че това изискване следва да бъде съобразено с разпоредбата на чл. 41, пар. 1а от Регламента, съгласно който съоръжението за съхранение е свързано със съществуваща инсталация за производство (т.е. налице е възможност за предоставяне на инвестиционна помощ при вече изграден генериращ обект). В тази връзка, предлагаме да се обмисли изменение на буква б) в следния аспект: да се позволи на инвеститори с вече изградени и въведени в експлоатация генериращи мощности, с издадено разрешение за строеж за съответна мощност след 12.02.2021 г., да се третират като „нов допълнителен енергиен капацитет“. Датата 12.02.2021 г. е свързана с приемането на Регламент (ЕС) 2021/241 на Европейския парламент и на Съвета от 12.02.2021 г. за създаване на Механизъм за възстановяване и устойчивост, насочен към преодоляване на последиците от COVID-19 епидемията. Във въпросния европейски регламент е посочено, че инвестиции в производство на енергия от ВИ и системи за съхранение ще бъдат предмет на насърчаване в рамките на националните планове, за да се постигнат целите на европейските политики в областта на изменението на климата и околната среда. В тази връзка и неслучайно, настоящата интервенция е включена в компонент „Нисковъглеродна икономика“ към НПВУ във версията му от 06.04.2022 г., т.е. след приемането на Регламент (ЕС) 2021/241.

С оглед на обстоятелството, че предмет на подпомагане по тази интервенция ще бъде единствено компонентът съхранение, би следвало да бъдат допускани за подпомагане проекти, при които етапът на изграждане на съоръжения за производство на електроенергия от ВИ е започнал след 12.02.2021 г., независимо от етапа им на завършеност. Предлагаме въпросната промяна на условията за участие, именно за да не бъдат дискриминирани проекти,

чието планиране и изграждане е започнало през последните 2 години в очакване на своевременно инициране на тръжни процедури за участие по НПВУ и които вече са изградени, съответно въведени в експлоатация за частта производство, поради забавеното във времето обявяване на процедурата за участие по НПВУ. По този начин, освен че ще се разшири кръгът на допустимите за подпомагане лица, ще се гарантира и в по-висока степен постигането на целите по мярката в рамките на националния план.

С оглед на гореизложеното, предлагаме да се измени буква б) от т. 4 (13.1., I.) както следва: „б) строителството на компонента съхранение на интегрирания проект не трябва да е започнало, а по отношение изграждането на компонента производство на интегрирания проект да е било издадено разрешение за строеж не по-рано от 12 февруари 2021 г.“

Според т. 13.1., I., 5), кандидатите трябва да имат постигнат етап на готовност на предложението – влязъл в сила ПУП за компонента от интегрирания проект, свързан с производството на електрическа енергия от ВИ. Като доказателство се изисква представянето на "заверено копие от виза за проектиране – издадена не по-рано от 2 месеца от датата на заявлението". Считаме, че това изискване не е коректно, тъй като удостоверяването на това обстоятелство става с представяне на решение/заповед за одобряване на ПУП или удостоверение за влязъл в сила ПУП.

С оглед на гореизложеното, предлагаме като доказателство за влизане в сила на ПУП да се изисква удостоверение за влязъл в сила ПУП.

Считаме, че определеният в т. 13.1., I., б) от допустимите предложения за изпълнение на инвестиции, минимален капацитет на локалното съоръжение за съхранение на интегрирания проект от 30% от общата инсталирана мощност (MWAC), е твърде висок. Не е дадено определение на използваното понятие „обща инсталирана мощност“, което може да създаде проблеми при прилагането му, поради което същото да бъде заменено с понятието „инсталираната мощност“ по ЗЕ.

С оглед на гореизложеното, предлагаме:

1. минимален капацитет на локалното съоръжение за съхранение на интегрирания проект от 10% от инсталираната мощност за компонента от интегрирания проект, свързан с производството на електрическа енергия от ВИ;
2. понятието „обща инсталирана мощност“ да бъде заменено с понятието „инсталираната мощност“ по ЗЕ.

Според т. I., 7), допустимите предложения за изпълнение на инвестиции трябва "да бъдат за не повече от 1/3 от общата квотата на капацитета за съоръжения за съхранение по настоящата процедура, съгласно т. 7 по-горе за едно предприятие за няколко проекта". Така разписано условието би могло да се тълкува по различен начин: 1) че едно юридическо лице не може да има предложения за повече от 1/3 от квотата за капацитет или 2) че участието на проектни компании като кандидати в процедурата, с един и същ краен собственик е ограничено на 1/3 от обема на първия търг.

Затова предлагаме това изискване да отпадне, тъй като то касае правото на участие. Не следва да има ограничения инвеститорите да могат да участват в процедурата.

Съгласно т. 13.1., II., финансирани по настоящата процедура комбинирани проекти (интегрирани проекти) за нов капацитет за производство на електрическа енергия от слънчева и/или вятърна енергия и за локално съхранение на електрическа енергия (зад електромера) трябва да бъдат присъединени към съответната електроразпределителна или електропреносна мрежа и въведени в експлоатация, съгласно приложимото законодателство (ЗУТ), не по-късно от 31.03.2026 г.

Считаме, че този срок не отчита факта, че към момента, системите за съхранение са с много дълги срокове за доставка (18-24 месеца). Като се има предвид, че в т. 13.1., I. 4) е предвидено изискване към момента на сключване на договора за финансиране строителството на съоръжението да не е започнало, то посоченият краен срок е прекалено кратък. В допълнение, този срок може да не бъде спазен и поради неизпълнение или определяне на дълги срокове за изграждане на присъединителните съоръжения от страна на съответния мрежови оператор (съоръжения част от разпределителната и/или преносната мрежа).

Изрично следва да се уточни дали към предвидената дата се изисква да е налице и сключен договор за достъп – ако такъв се изисква, то инвеститорът би могъл да не спази определения срок, поради причини, за които не би могъл да отговаря (неправомерно поведение на съответния мрежови оператор).

С оглед на гореизложеното, предлагаме изискването за представяне на договор за достъп да отпадне.

В т. 13.1., II. е предвидено следното ограничително условие – „Локално съоръжение за съхранение на електрическа енергия (зад електромера) от интегрирания проект трябва да бъде изпълнен при пазарни условия от трети страни, несвързани с инвеститора (крайния получател), и да бъде заприходен от последния съгласно приложимите счетоводни стандарти“. Включването на подобно изискване е необосновано и дискриминационно, и няма икономическа логика да бъде ограничено правото на инвеститора да ползва собствен ресурс, включително чрез свързано с него лице, което осъществява строителство на генериращи мощности и да не може да използва собствения си опит и да контролира изцяло строителния процес.

С оглед на гореизложеното, предлагаме да отпадне изискването изпълнението на съоръжението за съхранение да се възлага на трети лица, несвързани с инвеститора.

В т. 13.1., II. (на стр. 26) е посочено изрично, че преди изплащане на помощта, инвеститорът следва да представи разрешение за ползване или удостоверение за въвеждане в експлоатация съгласно ЗУТ. Обръщаме внимание, че съгласно определението в ЗЕ (т. 61 от ДР на ЗЕ) съоръжения за съхранение на електрическа енергия са приравнени на преместваеми обекти. В допълнение е предвидено разрешенията за ползване/удостоверенията за въвеждане в

експлоатация да са публикувани в Единния публичен регистър по устройство на територията по чл. 5а от ЗУТ, като условие за изплащане на средства по договора за финансиране. Дали даден държавен орган ще изпълни задължението си и ще публикува негов акт в даден регистър не може да бъде условие за плащане на финансовата помощ.

С оглед на гореизложеното, предлагаме:

1. изрично да се добави във всички относими документи по процедурата, че изплащането на помощта се извършва при представено разрешение за ползване/удостоверение за въвеждане в експлоатация/разрешение за поставяне за съответния обект, в зависимост от изискванията на ЗУТ;
2. да отпадне изискването представения съответен документ да бъде публикуван в Единния публичен регистър по устройство на територията по чл. 5а от ЗУТ.

5. По т. 18 „Гаранции“

В т. 18 са определени условията за предоставяне на гаранции за участие в процедурата и гаранция за добро изпълнение на одобреното за финансиране проектно предложение.

Считаме, че определената гаранция за участие в процедурата в размер на 30 хил. евро/MWAC е необосновано висока.

Относно гаранцията за добро изпълнение на одобреното за финансиране проектно предложение, считаме, че същата е прекалено висока, особено като се има предвид, че финансирането по Процедурата не е предварително, а е след осъществяването на инвестицията. Висока гаранция би означавало, че инвеститорите един път финансират инвестицията, и паралелно на това заключват значителен финансов ресурс в банкови гаранции от 215 хил. евро/MWAC. Изискванията за банкови гаранции за добро изпълнение, при допускането, че субсидията може да бъде до 50% от допустимите разходи, означава инвеститора да осигури средства в размер на приблизително 150% от необходимите средства, да блокира 1/3 от тях за банкова гаранция, след това да извърши инвестицията в размер 100% и след това да чака плащане по предоставеното му финансиране до максимум 50% от допустимите разходи. Блокирането на толкова голям финансов ресурс би било практически невъзможно, или най-малкото изключително неефективно за всички потенциални участници в търга.

Както посочихме по-горе, структурирането на финансирането по процедурата предполага изплащане на 100% от инвестиционната помощ след въвеждане на дадения обект в експлоатация. Не са предвидени каквито и да било авансови плащания. Поради тази причина, считаме, че не е оправдано (правно и икономически) да се изисква изобщо гаранция за добро изпълнение.

С оглед на гореизложеното, предлагаме:

1. банковата гаранция да бъде 10 000 евро на MW и да може да бъде покрита с гаранция от трета страна (напр. застраховка);
2. гаранцията за добро изпълнение да отпадне.

II. По документ „УСЛОВИЯ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ на проекти по процедура за изпълнение на инвестиции от крайни получатели (приложение 22)

В т. 1.4 „Специфични правила и изисквания“ предлагаме следните промени:

1. изразът „поръчан е подходящият(ите) трансформатор(и) за високо напрежение: не по-късно от 31 октомври 2024 г.“ да се измени както следва: „поръчан е подходящ трансформатор/и: не по-късно от 31 октомври 2024 г.“ Предложението ни е свързано с факта, че централата и съоръжението за съхранение могат да бъдат присъединени и към мрежа средно напрежение. Съгласно Наредба № 6 от 24 февруари 2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, централи до 5 MW се присъединяват към съответната електроразпределителна мрежа. Какъв е типът на трансформатора се определя от техническия проект за дадена централа и съоръжение за съхранение;
2. изискването за разработване и подписване на еднолинейната диаграма (Single Line Diagram - SLD) да бъде изготвено от проектант със съответната проектантска правоспособност и заверено от лицето, изпълняващо функциите на строителен надзор;
3. да отпадне изискването за предоставяне на доказателство за „осигурено финансиране за реализиране на проектното предложение не по-късно от 31.12.2024 г.“, тъй като не става ясно как ще бъде доказано.

В т. 2 „Правила за отчитане на извършени разходи по инвестиции от крайни получатели“ са заложили следните изисквания: представяне на поне 3-годишна гаранция за всички трансформатори и инвертори, която покрива замяната им в случай на повреда, както и предоставяне на гаранция за първите 20 години на експлоатация на производствения компонент, което не съответства на предоставяните гаранции от производителите – за трансформаторите обичайната практика е да се предоставя гаранция от 2 години. При генериращия обект, предоставяните гаранции от производителите са различни за различните компоненти на съответен генериращ обект/съоръжение за съхранение и не е възможно тези гаранции да бъдат обединени (при фотоволтаичните панели, производителите предоставят максимално 15 години, а за самите батерии - гаранциите са стандартно до 5 години).

С оглед на гореизложеното, предлагаме:

1. да се предвиди 2-годишна гаранцията за всички трансформатори и инвертори;
2. изискването за 20-годишната гаранция следва да отпадне

**III. По документ „ДОГОВОР за финансиране по процедура чрез подбор BG-RRP-4.032 C4.I6
"Подкрепа на нови мощности за производство на електроенергия от
възобновяеми източници и съхранение на електроенергия"**

По отношение на гаранцията за изпълнение, считаме, че същата следва да отпадне (обосновано по-горе във връзка с Условието за кандидатстване).

IV. По документ „Минимални технически изисквания“ (Приложение 15)

С оглед на гореизложеното, предлагаме:

1. предоставяната гаранция за всички трансформатори и инвертори, която покрива замяната им в случай на повреда, да бъде намалена на 2 години;
2. отпадане на изискването за 20-годишна гаранция на компонентите на генериращия обект.

**V. По документ „КРИТЕРИИ И МЕТОДОЛОГИЯ ЗА ОЦЕНКА НА ПРЕДЛОЖЕНИЯ ЗА
ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ИНВЕСТИЦИИ ПО процедура чрез подбор на предложения за
изпълнение на инвестиции от крайни получатели“ (Приложение 16)**

Изрично подчертаваме, че е налице неяснота в критериите за оценка на качеството, в колона „Максимален брой точки“ - текстът „Брой допустими оферти + 1“ е неясен и е необходимо разяснение. Считаме, че ясното и безпротиворечиво разписване на критериите и методологията за оценка на предложения за изпълнение на инвестиции са основен фактор за прозрачност на процедурата и успешното ѝ провеждане, както и за равнопоставеност на различните кандидати.

Във връзка с предложенията ни по документ „Условия за кандидатстване“, считаме, че тези предложения следва да намерят съответно отражение и в съответните приложения и документи по процедурата, свързани с конкретните условия.

03 ноември 2023 г.
гр. София

БЪЛГАРСКА ФОТОВОЛТАИЧНА АСОЦИАЦИЯ